

Catalunya: els seus herois democràtics

written by Joan-Pere Le Bihan | 20 d'abril de 2018

En Josep Rull, Conseller de Medi Ambient del nostre Govern il·legalment destituït (cessat no és correcte en català en aquest sentit), m'explicava un dia que, durant unes sessions de formació personal del seu partit, va acabar caminant descalç damunt les brases... es tractava de forjar el caràcter de cadascú per poder fer front a les dificultats. De dificultats se n'ha trobat: sense cap judici es troba a les gèlides cel·les de la presó d'Estremera. La seva actitud, la dels seus col·legues, demostra gran dignitat i fins i tot generositat envers els seus botxins. Mai va exercir cap violència i treballava per millorar en medi ambient i el transport (encara tan deficient) del nostre país.

En són nou a les presons espanyoles, d'altres a l'exili. Cal afegir-hi les centenes de batlles catalans investigats així com els ciutadans rasos als quals s'ofereix un destí semblant... gairebé 1000 de moment.

En Miquel Buch, aleshores batlle de Premià de Mar, en sortir del tribunal de Mataró deia: "si un batlle és convocat per la justícia, aquest batlle té un problema... Si centenes de batlles són convocats, és la justícia la que té un problema!"

Les personalitats que citem, i moltes més, de fet són uns herois, uns herois que li tornen a la política la noblesa que mai no hauria hagut de perdre. La de persones que dediquen llur vida al benestar dels ciutadans, del poble de llur país. Aquests càrrecs electes, els que avui són a la presó, ningú no pot pensar que es varen presentar per beneficiar-se de qualque prebenda mitjançant l'estatut de batlle, diputat o conseller. Els de la majoria parlamentària que s'arrisca per fer front a la dictadura que avui s'anomena del 155, més que començà força

abans, no són d'aquells que s'aprofiten de la política. L'ur estatut, l'urs decisions, a qualsevol moment, els pot dur entre reixes. Saludem-los com s'ho mereixen! I més encara quan sorgeixen escàndols a Europa i a Espanya, al PP o al PSOE per falsos diplomes, màfies universitàries per enganyar els electors, corrupció generalitzada per un partit imputat per aquest delictes del qual el responsable és un "presidente del gobierno" citat a la comptabilitat paral·lela del seu partit tan "honrat".

Saludem-los aquests ciutadans electes, realment al servei dels electors, fidels a l'urs ideals, que no tremolen quan el règim eixit del franquisme els fica entre reixes.

Aquesta actitud, la de ciutadans que s'enfronten a la repressió és un veritable exemple, no solament per a Catalunya i els Països Catalans, sinó per al conjunt d'Europa en una època en què les derives autoritàries, com a Polònia o Hongria, es fan paleses cada dia més al nostre voltant.

Ja ho sabem... la raó d'estat mal entesa empeny el Sr. Macron i algun més a donar suport a la deriva turca del Sr. Rajoy en nom d'una solidaritat estatal que frena la veritable construcció de l'Europa dels pobles.

La justícia de diversos països europeus, però, va destapant la buidor de les acusacions espanyoles contra els representants del poble català... només la qüestió de la independència de Catalunya, considerada per alguns com un crim contra la construcció ideològica del sacrosant "Estat-Nació" (la juxtaposició d'aquests dos conceptes és en si testimoni de manipulació), sola, aquesta qüestió tabú pot servir de pretext manipulat per a l'ur condemna: una mena de *Real Politik* que podria recordar les renúncies de Munic abans de la segona guerra mundial. Alguns no volen veure que l'autodeterminació és un dret dels pobles reconegut a les Nacions Unides, i potser el president Macron hauria de tornar a llegir el discurs del seu il·lustre antecessor, el general De Gaulle

quan proclamava “el dret dels pobles a disposar d’ells mateixos”.